

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

01 noiembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată în componența:

Președinte

Judecători

Țurcan Anatolie

Talpă Boris

Eremciuc Ghenadie

a examinat admisibilitatea recursurilor declarate de avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului și a avocatului Niță Ștefan în comun cu inculpatul, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2022, în cauza penală privind-l pe

COTOROBAI Valeriu XXXXX, născut la
XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în
XXXXX.

Termenii de examinare a cauzei:

Prima instanță: 18.02.2019 - 18.12.2020;

Instanța de apel: 20.01.2021- 12.04.2022;

Instanța de recurs: 03.10.2022- 01.11.2023.

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, din 18 decembrie 2020, Cotorobai Valeriu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 3000 unități convenționale, ceea ce constituie în conformitate cu art. 64 alin. (2) Cod penal- 150.000 lei.

În conformitate cu prevederile art. 106 alin. (2) Cod penal, s-a dispus confiscarea specială în beneficiul statului din contul lui Cotorobai Valeriu a contravalorii sumei de 2000 Euro, în lei, conform cursului oficial al BNM la data executării hotărârii, ca bunuri rezultate din săvârșirea infracțiunii de trafic de influență.

A fost soluționată chestiunea privitor la corpurile delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Cotorobai Valeriu, acționând prin înțelegere prealabilă cu o persoană în a cărei privință procesul penal a fost disjuns într-o cauză separată, a comis infracțiunea de trafic de influență în următoarele circumstanțe: În luna februarie 2018, Tarasiuc Andrei, făcând cunoștință

prin intermediul fratelui său Sanduleac Vadim, cu Platon Nicolai, în cadrul unei discuții telefonice cu ultimul, acționând cu intenție directă și prin înțelegere prealabilă cu Cotorobai Valeriu a pretins mijloace financiare în sumă de 10.000 Euro, iar ulterior la rugămintea lui Sanduleac Vadim, a micșorat suma la 7000 Euro, în scopul de a determina persoane publice din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, să radieze din baza de date „Căutare” informația privind anunțarea în căutare a lui Platon Angela XXXXX, care la acel moment se afla peste hotarele țării. Ulterior, la sfârșitul lunii august 2018 Tarasiuc Andrei, fiind împreună cu Sanduleac Vadim, aflându-se pe XXXXX, în cadrul unei discuții purtate cu Platon Nicolai în automobilul personal de model „Volkswagen Passat”, acționând cu intenție directă, susținând că are influență asupra persoanelor publice din cadrul MAI, a pretins și primit de la Platon Nicolai, mijloace financiare în sumă de 5000 euro, echivalentul a 95.800 lei, conform cursului oficial de schimb al BNM, în scopul de a determina persoanele publice din MAI să radieze din baza de date „Căutare” informația privind anunțarea în căutare a lui Platon Angela XXXXX. Ulterior, Tarasiuc Andrei s-a deplasat la domiciliul lui Cotorobai Valeriu din XXXXX, unde i-a transmis acestuia o parte din banii primiți de la Platon Nicolai și anume suma de 2000 Euro, echivalentul a 38.320 lei, conform cursului oficial de schimb al BNM, pentru scopul menționat supra.

În continuare acțiunilor sale ilegale, la 18.09.2018 Cotorobai Valeriu acționând cu intenție directă, a pretins prin intermediul lui Tarasiuc Andrei de la Platon Nicolai, mijloace financiare în sumă de 3000 Euro, echivalentul a 58.680 lei, conform cursului oficial de schimb al BNM, în scopul menționat supra și, respectiv, a solicitat ca banii să fie transmiși la 19.09.2018. Astfel, la 19.09.2018 aproximativ la orele 22:15 Tarasiuc Andrei, fiind însoțit de Sanduleac Vadim, s-a întâlnit cu Platon Nicolai pe teritoriul stației de alimentare „Petrom” situată pe XXXXX, unde în automobilul personal de model „Volkswagen Passat”, a primit de la ultimul suma de bani pretinsă anterior, și anume mijloace financiare în sumă de 3000 Euro, transmise sub controlul ofițerilor de investigație ai Centrului Național Anticorupție.

Astfel, prin acțiunile sale Cotorobai Valeriu a comis infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal- traficul de influență, caracterizat prin pretinderea, acceptarea și primirea, personal și prin mijlocitor, a mijloacelor financiare, pentru sine și o altă persoană, susținând că are influență asupra unor persoane publice, pentru a-i face să îndeplinească, acțiuni în exercitarea funcției, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost săvârșite, acțiuni săvârșite de două sau mai multe persoane.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către Răileanu Petru în numele inculpatului, care a solicitat casarea integrală a sentinței, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi decizii de achitare a sa din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În motivarea cererii s-a invocat că, acuzatorul de stat în cadrul judecării cauzei nu a prezentat instanței de judecată careva probe directe, care ar fi confirmat vinovăția lui Cotorobai Valeriu în comiterea infracțiunii incriminate.

Instanța de judecată nu a avut dreptul să pună la baza sentinței declarațiile așa numitului martor Tarasiuc Andrei, or, în conformitate cu art. 90 alin. (3) pct. 8) Cod de procedură penală, nu pot fi citați și ascultați ca martori: persoanele față de care există anumite probe că au săvârșit infracțiunea ce se investighează, astfel, alte probe, care ar confirma vinovăția lui Cotorobai Valeriu de către acuzatorul de stat nu au fost prezentate, iar careva mijloace bănești de la ultimul nu au fost ridicate.

Prin derogare de la prevederile art. 281 alin. (2), 296 alin. (2) Cod de procedură penală raportate la dispoziția art. 326 Cod penal, atât ordonanța de punere sub învinuire, cât și rechizitoriul nu conține informația privind existența faptei inculpatului de pretindere, acceptare și primire, personal, de bani, pentru sine și pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-1 face să nu îndeplinească acțiuni ce țin de exercitarea funcției sale.

Potrivit pct. 3 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție „Cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție” nr. 11 din 22.12.2014, pretinderea - constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenție vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel cărui i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, inițiativa aparține în exclusivitate coruptului, adică persoanei publice ori persoanei publice străine, funcționarului internațional ori persoanei cu funcție de demnitate publică. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remunerăției ilicite trebuie să fie univocă, manifestând intenția coruptului de a condiționa de ea conduita legată de obligațiile sale de serviciu; acceptarea- presupune consimțirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remunerăției ilicite etalat de către corupător. În ipoteza acceptării, inițiativa aparține în exclusivitate corupătorului. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acțiuni cu caracter bilateral, corelativ. Sub aspect cronologic, acceptarea întotdeauna urmează unei acțiuni săvârșite din partea corupătorului; primirea - înseamnă luarea în posesie, obținerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terț ce acționează în numele acestuia) și nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remunerăției ilicite. Primirea poate fi realizată și prin lăsarea bunurilor ce constituie remunerăția ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricând de către corupt.

În cazul în care obiectul remunerăției ilicite a fost oferit rudelor sau primite de rudele apropiate persoanei publice, persoanei publice străine etc., cu acordul acestora din urmă sau aceste persoane nu au refuzat asemenea fapte și au utilizat situația sa de serviciu în folosul corupătorului, atunci fapta persoanei publice sau persoanei publice străine va fi considerată drept corupere pasivă exteriorizată prin „primire”.

În cazul modalității de primire, inițiativa aparține corupătorului și în mod obligatoriu constituie un act bilateral, or, primirea implică inevitabil darea de către corupător a remunerăției ilicite.

Pentru a fi în prezența modalității de primire, luarea în posesie, obținerea, încasarea remunerației ilicite trebuie să fie spontană. Spontaneitatea presupune fie o relativă concomitență între acceptarea propunerii și primire, fie inexistența între acceptarea propunerii și primirea remunerației ilicite a unui interval de timp, care să permită ca acceptarea să se evidențieze în calitate de modalitate normativă a faptei prejudiciabile. În lipsa unei concomitențe dintre acceptare și primire, primirea se consideră fapt epuizat. În această ipoteză, infracțiunea se consideră consumată din momentul: - acceptării de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; - acceptării ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului. Primirea poate avea loc până ori după acordarea serviciului solicitat, dar cu condiția că a fost în prealabil acceptată.

În această ordine de idei, apărarea invocă că, acuzatorul de stat în rechizitoriu nu a demonstrat exercitarea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 326 Cod penal și anume pretindere, acceptare și primire banilor întru influențarea asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni ce țin de exercitarea funcției sale.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2022, apelul avocatului Petru Răileanu, în interesele inculpatului a fost respins ca nefondat, sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a constatat că prin acțiunile sale, inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, poziția dată fiind argumentată din punct de vedere a cercetării în ansamblu a circumstanțelor cauzei, atât și din punct de vedere a prevederilor legale.

Astfel, argumentele declarate de către avocat în apelul depus, precum că acuzatorul de stat în cadrul judecării cauzei nu a prezentat instanței de judecată careva probe directe, care ar confirma vinovăția lui Cotorobai Valeriu în comiterea infracțiunii incriminate, or, instanța de apel a reținut că, vinovăția inculpatului a fost demonstrată prin procesul-verbal de examinare din 02.10.2018, prin care a fost examinat telefonul mobil de model „Samsung Galaxy J2 Prime”, al lui Tarasiuc Andrei, *unde s-au depistat contactele lui Cotorobai Valeriu, precum și au fost depistate mesaje SMS expediate la numărul acestuia*; procesul-verbal de ridicare din 29.10.2018, prin care a fost ridicată de la operatorul de telefonie mobilă SA „Orange”, informația privind apelurile telefonice ale lui Tarasiuc Andrei; răspunsul nr.15/6286 din 02.11.2018, primit de la Direcția analitică a Centrului National Anticorupție, cu Raportul de analiză operațională a informației privind convorbirile telefonice, potrivit căruia, *cele mai frecvente convorbiri dintre Cotorobai Valeriu și Tarasiuc Andrei erau urmate de apeluri către Platon Nicolai*; purtătorul de informație înregistrat cu nr. 5649/18 al Direcției generale asigurare operativă a CNA, care conține înregistrările comunicărilor telefonice între Cotorobai Valeriu și Tarasiuc Andrei și procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice din 26.11.2018, prin care au fost

fixate rezultatele măsurii speciale de investigații, cu anexe stenograma convorbirilor dintre Tarasiuc Andrei și Cotorobai Valeriu la 08 și 16 octombrie 2018.

La fel, s-au respins și argumentele apărării precum că, Tarasiuc Andrei nu urma a fi audiat în calitate de martor pe cazul dat, or, instanța de fond corect a stabilit că, persoana condamnată în rezultatul examinării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, nu cade sub incidența art. 90 al. (3) pct. 8) Cod penal, iar acest martor a declarat că, „...fratele său, Sanduleac Vadim l-a apelat și l-a întrebat dacă nu cunoaște pe cineva care ar putea să o scoată din căutare pe Platon Angela, sora unui cumătru al acestuia. *El cunoscându-l pe Cotorobai Valeriu care lucrează la Ministerul Afacerilor Interne l-a apelat. Acesta i-a spus să aducă copia pașaportului și banii. I-a adus copia pașaportului și 2000 euro. Nu a întrebat detalii pentru ce sunt necesari banii, acesta i-a spus că va vorbi și se va clarifica. A specificat că Cotorobai Valeriu urma să o scoată din căutare pe Platon Angela. Acesta nu a menționat o sumă fixă care este necesară. Banii pe care i-a transmis lui Cotorobai Valeriu au fost primiți de la Platon Nicolae, în toamna anului 2018, în mun. Chișinău, lângă gară, adresa nu și-o amintește. Banii au fost transmiși lui Cotorobai Valeriu la domiciliul său, XXXXX, în aceeași zi când a primit banii...”.*

Totodată, nu s-a reținut argumentul apelantului precum că, în această ordine de idei acuzatorul de stat în rechizitoriu nu a demonstrat exercitarea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 326 Cod penal, or, potrivit declarațiilor martorului Tarasiuc Andrei, în coroborare cu interceptările telefonice anexate la materialele cauze s-a constatat că, anume inculpatul a pretins, acceptat și primit de la Tarasiuc Andrei suma de 2000 Euro, iar ulterior a pretins prin intermediul lui Tarasiuc Andrei de la Platon Nicolai, mijloace financiare în sumă de 3000 Euro, și, respectiv, a solicitat ca banii să fie transmiși la 19.09.2018, în scopul de a determina persoanele publice din MAI să radieze din baza de date „Căutare” informația privind anunțarea în căutare a lui Platon Angela.

Astfel, ținând cont de cele enunțate supra și de speța deferită justiției se atesta faptul că, inculpatul Cotorobai Valeriu a comis traficul de influență, iar argumentele lui precum că nu se cunoștea cu Tarasiuc Andrei a fost respins prin raportul de analiză operațională nr. 20180334 din 02.11.2018 care constata că, inculpatul se cunoștea cu Tarasiuc Andrei și aceștia comunicau între ei anume circumstanțele comiterii infracțiunii incriminate.

Mai mult ca atât, potrivit anexei nr. 1 la procesul-verbal din 26.11.2018 privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice interceptate la data de 08.10.2018 de la postul telefonic XXXXX folosit de Tarasiuc Andrei către postul telefonic nr. XXXXX folosit de Cotorobai Valeriu, s-a reținut că aceștia comunicau cu privire la persoana care trebuie să vină și câți bani trebuia să, cifrându-se prin cuvintele „câtă poamă trebuie” și precum că, unde să vină „la mine la gavanosa”, adică la domiciliul lui Cotorobai Valeriu. Tot prin aceste convorbiri se constata că, Tarasiuc Andrei l-a avertizat pe Cotorobai Valeriu ca să-și schimbe numărul de telefon și să discute prin alte mijloace de legătură pentru a nu fi interceptați (f.d. 213, vol. I).

Prin urmare, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat, instanța de apel a apreciat-o ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificată ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Instanța de apel a respins argumentele apărării privind achitarea inculpatului, or, instanța de fond a cercetat în ansamblu probele, recercetate în ședința instanței de apel, fiind analizate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al coroborării lor. Astfel, instanța de fond a argumentat deplin poziția adoptată, cât din punct de vedere a cercetării circumstanțelor cauzei, atât și din punct de vedere a prevederilor legale.

În acest sens, instanța de fond, la stabilirea pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise care se califica ca infracțiune gravă, lipsa circumstanțelor agravante sau atenuante, motivul și scopul celor comise, personalitatea inculpatului și anume că, a comis pentru prima dată o infracțiune, nu se afla la evidența medicului psihiatru sau narcolog, are la întreținere un copil minor, este angajat în câmpul muncii în cadrul BC „Moldova Agroindbank” SA.

Prin urmare, instanța de fond motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatului și, în așa mod, corect a concluzionat că, atingerea scopului pedepsei se va asigura prin aplicarea pedepsei cu amendă în limitele minime prevăzute de sancțiunea normei incriminate.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului a înaintat la data de 16.06.2022 recurs și la data de 09.11.2022 recurs suplimentar.

6.1 *Avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului în recurs*, a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să achitat din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracționale.

În motivare recurentul a indicat aceleași argumente invocate în cererea de apel.

6.2 *Avocatul Niță Ștefan în numele inculpatului în recursul suplimentar* a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei și remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivare recurentul a indicat că, Tarasiuc Andrei este unicul martor al acușării, iar depozițiile acestuia nu coroborează cu alte probe care ar confirma vinovăția lui Cotorobai Valeriu.

De asemenea, instanțele de judecată au indicat nejustificat în calitate de probe, următoarele înscrisuri din dosar: corpurile delictive; procesul verbal de examinare din 28.11.2018; procesul verbal de examinare din 28.11.2018; procesul-verbal de percheziție din 19.09.2018; procesul verbal de examinare din 02.10.2018; procesul verbal de examinare din 02.10.2018; procesul-verbal de ridicare din 29.10.2018; răspunsul nr. 15/6286 din 02.11.2018, primit de la Direcția analitică a Centrului

Național Anticorupție; răspunsul primit la solicitarea nr. 03/28-3835 din 27.09.2018 de la Procuratura mun. Chișinău, nr. 246 din 11.01.2018 și anexa-copia ordonanței de încetare a urmăririi penale, adoptată pe cauza penală nr. 2014515192 în privința lui Platon Angela; purtătorul de informație DVD-R, înregistrat cu nr. 2304/1 al Direcției generale asigurare operativă a CNA; purtătorul de informație înregistrat cu nr. 5649/18 al Direcției generale asigurare operativă a CNA; raportul de constatare tehnico-științifică din 19.09.2018 cu nr. 189; procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație interceptarea și înregistrarea comunicărilor și înregistrarea de imagini din 20.09.2018; procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice din 26.11.2018, procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație controlul transmișiei banilor din 20.09.2018. Analiză ce lasă impresia că atât instanța de fond cât și instanța de apel nu au examinat absolut deloc conținutul, relevanța și valoarea probatorie a „probelor”, pe care le-au pus la baza sentinței de condamnare a lui Cotorobai Valeriu.

În contextul dat, recurentul a reiterat că conform prevederilor art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate în modul corespunzător. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului. Astfel, consideră că instanța de apel a interpretat arbitrar probele acușării, denaturând conținutul acestora, fapt care conform art. 6, pct. 111 Cod de procedură penală, constituie o eroare gravă de fapt, care a afectat în mod evident soluția adoptată și care nu poate fi corectată de instanța de recurs.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea recursurilor pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, instanța de recurs concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Conform prevederilor Legii nr. 246 din 31.07.2023 în vigoare din 01 septembrie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), art. XI alin. (3), *recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.*

Totodată, din textul legii menționate, rezultă că procedura de examinare a admisibilității recursurilor depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a acestei Legi, urmează să fie efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Din conținutul recursului din 16.06.2022 se constată că avocatul Răileanu Petru face trimitere la temeiurile de casare stipulate de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, menționând că instanța de apel a comis erori procedurale.

Potrivit textului recursului declarat de avocat în care se invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise când *nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde*, însă instanța de recurs consideră că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent. Sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii” se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunii incriminate, instanța de recurs o consideră neîntemeiată, or instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prisma cumulului de probe anexate la dosar care au fost apreciate cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) și art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Cotorobai Valeriu în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Totodată, la stabilirea pedepsei instanțele just și argumentat au ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, pedeapsa respectivă fiind motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a acestuia, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Revenind la motivele indicate în recurs, recurentul nu concretizează anumite erori de drept ce ar afecta hotărârea pronunțată, dar critică probele și fapta stabilită, argumente ce nu aduc credibilitate și temei pentru instanța de recurs să intervină.

Mai mult, motivele invocate în recursul avocatului au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infrațiunii, și că recursul ordinar al avocatului este vădit neîntemeiat.

Privitor la recursul suplimentar depus de avocatul Niță Ștefan la data de 09.11.2022, instanța de recurs îl consideră ca depus peste termen.

Una din cerințele obligatorii la depunerea recursului ordinar se referă la respectarea termenului de declarare a acestuia de către titularii cererii respective. În corespundere cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, *termenul de declarare a recursului este de două luni de la data comunicării deciziei integrale*.

Ca atare, termenul de recurs are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se consideră ca tardiv, deoarece legea procesual-penală nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Analizând materialele cauzei, instanța de recurs incontestabil reține că, decizia instanței de apel din 12 aprilie 2022 a fost pronunțată integral la 31 mai 2022, iar conform procesului- verbal din 31.05.2022 s-au prezentat avocatul Răileanu Petru și inculpatul. Ca urmare, conform noilor modificări în procedură termenul de declarare a recursului expiră 2 luni de la data comunicării deciziei declarate- 31 iulie 2022. Se concluzionează că primul recurs ordinar a fost depus în termen la 16 iulie 2022 pe când cel suplimentar la data de 09 noiembrie 2022, astfel, termenul stabilit de art. 422 Cod de procedură penală nu a fost respectat de către recurent.

Durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată, el este absolut, are un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Având în vedere considerentele menționate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale pertinente și relevante, prescrise de art. 414 - 419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar din 16.06.2022 sunt vădit neîntemeiate, pe când recursul suplimentar declarat la 09.11.2022 este inadmisibil, ca fiind declarat peste termen.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1) – (2) pct. 2), 4) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursului declarat de avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2022, în cauza penală privindu-l pe COTOROBAI Valeriu XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Inadmisibilitatea recursului suplimentar declarat de avocatul Niță Ștefan în comun cu inculpatul, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2022, în cauza penală privindu-l pe COTOROBAI Valeriu XXXXX, ca fiind tardiv.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Talpă Boris

Eremciuc Ghenadie